

SZOLNOKI TÖRVÉNYSZÉK 3.

Előadó: ...
a köznevelés...

Érkezett: 2016 -10- 17 Pld.: 6

Mell.: — Köztük: —

Érkezés módja: postán

Alkotmányozás: 6.P.21.105/2014/

Szolnoki Törvényszék útján

Cím: 5000 Szolnok, Kossuth Lajos út 1.

Tel.: +36 56 501 400

E-mail: birosag@szolnokit.birosag.hu

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773

Alkotmányjogi panasza

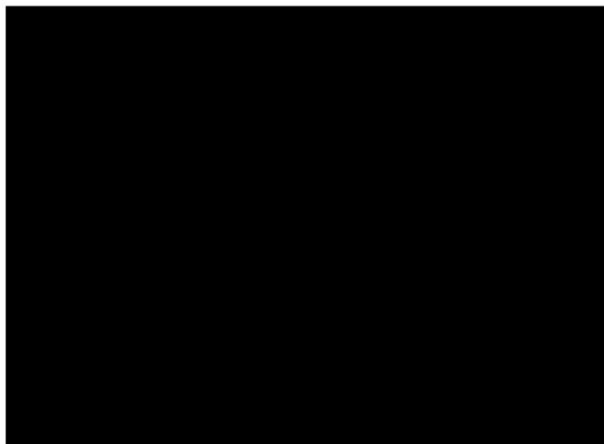
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/1794-0/2016

Érkezett: 2016 OKT 24.

Példány: 6 Kezelőiroda:

Melléklet: 3x3 db *Uin*

a Kúria Pfv.IV.20.205/2016/4. sorszámom meghozott – a Szolnoki Törvényszék 6.P.21.105/2014/16. számú ítéletét helybenhagyó, Szegedi Ítéltábla által Pf.I.20.238/2015/3. számon meghozott jogerős ítéletét felülvizsgáló - ítélete ellen

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] - kívül jegyzett jogi képviselőm útján – a a Kúria Pfv.IV.20.205/2016/4. sorszámon meghozott – a Szolnoki Törvényszék 6.P.21.105/2014/16. számú ítéletét helybenhagyó, Szegedi Ítéltábla által Pf.I.20.238/2015/3. számon meghozott jogerős ítéletét felülvizsgáló - ítélete ellen (amely jogi képviselőm részére 2016. augusztus 16-án került postai úton kézbesítésre - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ában foglalt jogosultsággal élve az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő és kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Pfv.IV.20.205/2016/4. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és az ítéletet megsemmisíteni szíveskedjen az alábbi indokok alapján.

I. Tényállás, előzmények

2012. évben büntetőeljárás indult ellenem, amely során 2012. június 07-én őrizetbe vételemre került sor, majd a Kiskunhalasi Városi Bíróság a 6.Bny.95/2012/2. számon meghozott határozattal ugyanezen a napon elrendelte az előzetes letartóztatásomat. Ezt követően a Kiskunhalasi Városi Bíróság a 6.Bny.112/2012/2. számú 2012 július 03. napján kelt végzésével az előzetes letartóztatásomat meghosszabbította az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, de legfeljebb 2012. október 7-ig, a vádirat benyújtására pedig 2012. október 2-án került sor.

A Kiskunhalasi Városi Bíróság a 7.B.424/2012/3. számú 2012. október 4-én kelt végzésével az előzetes letartóztatást meghosszabbította az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig. Ez a végzés 2012. október 31-én emelkedett jogerőre (Kecskeméti Törvényszék 3.Bkf.563/2012/2).

A Kiskunhalasi Járásbíróság a 7.B.424/2012/56-II. sz. végzésével 2013. október 1-től az előzetes letartóztatást megszüntette és házi őrizetet rendelt el, mely az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig tart.

A Kecskeméti Törvényszék a Be. 132. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel az (1) bekezdés b) pontjára, felülvizsgálta a kényszerintézkedés indokoltságát és a 3.Bel.654/2013/2. sz. 2013. november 15-én kelt végzésével a házi őrizetet továbbra is fenntartotta. A végzés 2013. november 29. napján jogerőre emelkedett. A Kiskunhalasi Járásbíróság a 7.B.424/2012/70. sz. 2014 február 28-án kelt végzésével a házi őrizetet nyomkövető technikai eszközzel történő ellenőrzés melletti végrehajtását rendelte el.

Az előzetes letartóztatás és a házi őrizet együttes időtartama 2013. október 4-én meghaladta az egy évet, ennek felülvizsgálatát tehát legalább 6 havonta kellett volna elvégeznie a bíróságnak.

E 6 hónapos határidő 2014. április 04. napján lejárt, ennek ellenére a Kiskunhalasi Járásbíróság nem terjesztette fel az iratokat a Kecskeméti Törvényszékhez, ezért a felülvizsgálatra nem kerülhetett sor.

II. A személyiségi jogi per elsőfokú ítélete

Mivel sérelmeztem személyiségi jogaim megsértését, pert indítottam e tárgyban, amely eljárásban a Szolnoki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság az elsőfokú ítélet 7. oldalának alulról második bekezdésében rögzíti, hogy „*az újabb felülvizsgálatra 2014. június 20. napján került sor, amikor a Kecskeméti Törvényszék meghozta az 1.Bel.353/2014/3. sorszámú határozatát, abban fenntartva továbbra is a házi őrizetet.*”

A következő bekezdésben pedig rögzítésre került, hogy „*a bíróság osztja az alperes jogi álláspontját abban, hogy a büntető eljárási törvény csak a kényszerintézkedés hathavonta történő felülvizsgálatát írja elő, de azt nem, hogy pontosan mikor esedékes az újabb felülvizsgálat.*”

Majd a 8. oldal első bekezdésében akként folytatja az elsőfokú bíróság érvelését, hogy „*a felperes esetében az újabb felülvizsgálat másfél hónapot késett. Ez a másfél hónapos késés azonban a bíróság döntése szerint nem eredményezhette a felperes személyiségi jogainak megsértését, mivel nincs jogszabálysértés.*”

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint tehát a Be. azon fordulata, hogy a vádirat benyújtása után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás indokoltságát – egy évet meghaladó előzetes letartóztatás esetén – a bíróság **legalább hathavonta felülvizsgálja**, nem következik az, hogy a felülvizsgálatot ténylegesen a hat hónapos határidőn belül kellene elvégezni, ez akár később is megtehető és az, hogy a Be. fenti rendelkezését a bíróság nem tartja be, szerinte nem jogszabálysértő. Továbbá, **ha a felülvizsgálatra késve, adott esetben másfél hónappal az esedékességet követően kerül sor, az semmiféle jogkövetkezményt nem vonhat maga után, az előzetesben lévő személy számára joghátrányt nem okoz, ekként jogellenesség a mulasztó bíróság részéről nem állapítható meg.**

III.A személyiségi jogi per másodfokú ítélete

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság ítéletének 7. oldalának első bekezdésében rögzítette, hogy „*a felülvizsgálat egyértelműen 6 havonta esedékes, hiszen azt a törvény minden esetben az előzetes letartóztatás vádirat benyújtása utáni elrendeléséhez vagy fenntartásához rendeli. Ez azt jelenti, hogy a tényleges elrendelés vagy fenntartás napjától számítandó felülvizsgálati határidő, vagyis nem a meghozott határozat jogerőre emelkedése napjától, és azt nem befolyásolja egy esetleges, kényszerintézkedés megszüntetésére irányuló kérelem elbírálása sem. Miután a jogszabály további időhatárt nem rögzít, az újabb felülvizsgálat esedékességének napja az előző felülvizsgálat törvény szerinti esedékessé vált napjától számítandó. A törvényi szövegből azonban nem következik, hogy pontosan a 6 hónap eltelt napján lenne köteles a bíróság az esedékes felülvizsgálatot végrehajtani. Kétségtelen, hogy a kötelező, rendszeres felülvizsgálati rendet előíró jogszabálynak lehetőleg érvényt kell szerezni, így ha az elmaradt, mielőbb pótolni kell, kivéve, ha idő közben esedékessé vált az újabb időszakos felülvizsgálat.*”

A másodfokú bíróság tehát arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvényszövegből nem következik az, hogy pontosan mikor is kell a felülvizsgálatot elvégezni, tekintettel ugyanakkor arra, hogy a Be. hivatkozott törvényhely akként fogalmaz, hogy a felülvizsgálatot legalább hathavonta el kell végezni, az következik, hogy **a bíróság diszkrecionális jogköre, hogy a felülvizsgálatot milyen időpontban végzi el, azonban ennek hat hónapon belül meg kell történnie és nem 6 hónap elteltével valamikor, mondjuk 7, vagy 8 hónap múlva.**

Azt pedig egészen elképesztő kijelentésnek tartom, hogy **a másodfokú bíróság szerint a Be. szabályainak „lehetőleg érvényt kell szerezni.”**

A Be. normái ugyanis nem csak a vádlottakra nézve kötelezők, hanem a bíróságra is, jogállamban megengedhetetlenek és vállalhatatlannak tartom a másodfokú bíróság ezen ítéleti kijelentését.

Határozott álláspontom szerint a „*legalább hathavonta*” jogszabályi kitétel mérlegelést nem tűrő, konkrét jogszabályi előírás, amely semmilyen bírói diszkrecionális jogkörnek nem ad helyt, pontos határidőt jelöl a felülvizsgálat legkésőbbi időpontjára.

Tekintettel a kényszerintézkedések jelentős korlátozást magában foglaló voltára, egy jogállamban pontosan kidolgozott anyagi és eljárási szabályok mentén alkalmazhatók. Így a jogállamiság elvével lenne ellentétes, ha éppen a felülvizsgálat legkésőbbi időpontja függne az eljáró bíróság önkényétől és nem lenne jogszabály alapján kikényszeríthető.

IV. A Kúria döntése

A jogerős, másodfokú ítélet felülvizsgálata iránt kérelmet terjesztettem elő, amelynek eredményeként hozta meg a Kúria Pfv.IV.20.205/2016/4. sorszámú ítéletét, ezzel a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezte, ezzel egyidejűleg az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és megállapította, hogy a kényszerintézkedés másfél hónapos késedelmével megsértette emberi méltóságomat, személyes szabadsághoz és magánélethez fűződő személyiségi jogaimat, valamint kötelezte az alperest részemre sérelemdíjként 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint megfizetésére azzal, hogy a felek eljárási költségeiket maguk tartoznak viselni, azonban felperesként engem kötelezett a Kúria 77.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére.

A sérelemdíj az új Ptk. 2:52. §-a értelmében: (3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

Az indokolás szerint:

2. A törvény a személyiségi jogok új szankciójaként határozza meg a sérelemdíjat, és egyúttal megszünteti a - mindmáig elméleti vitáktól kísért és jogalkalmazási nehézségekkel terhelt - nem vagyoni kártérítést. A sérelemdíj a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése. Erre tekintettel a törvény a sérelemdíjat nem a kártérítési jogban, hanem a személyiségi jogok megsértése esetén alkalmazandó szankciók között helyezi el. A törvény szerinti változás - az elméleti és dogmatikai tisztánlátás előmozdítása mellett - hatékonyabb védelmet biztosít a személyiségi jogaiban sértett számára, mivel a sérelemdíj megállapításához a bíróságnak nem kell a sértett oldalán bekövetkezett hátrányt kutatnia, illetve a sértettnek azt bizonyítania. Sérelemdíjat csak egy összegben lehet megítélni.

Az előzetes letartóztatás felülvizsgálata garanciális szabály, annak megsértése egyértelműen súlyos joghátrányt jelent az előzetes letartóztatott számára, hiszen kizárólag ettől várhatja, hogy esetlegesen szabadlábra helyezése megtörténhessen. Ha e körben bizonytalanságban kell hónapokat előzetes letartóztatásba eltöltenie, az a jogállamiságba vetett bizalmat is

megingatja, hiszen nem tudhatja, hogy mikor kerül sor a döntés meghozatalára. Az, hogy ezt a felülvizsgálatot a bíróságok elbagatellizálják, felveti annak gyanúját is, hogy ez gyakorlat a bíróságok részéről, az viszont, hogy a Kúria ugyan helyt adott a felülvizsgálati kérelemnek, mivel maga is elismerte, hogy a jogsérelem bekövetkezett, azonban olyan csekély mértékű sérelemdíjat állapított meg, amelynek az az üzenete, hogy ne sérelmezze senki a jogszabályok bíróságok általi megsértését, ellenkező esetben pórul jár és többbe kerül neki az eljárás, mint amit a bíróság megítél sérelemdíjként, sérti az Emberi Jogi Egyezmény 6. cikkével biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot.

V. Megsértett alapjog

Az Alaptörvény a nemzetközi szerződésekkel harmonizál és a tisztességes eljáráshoz való jogot maga is nevesíti, így véleményem szerint a Kúria eljárása során megsértette

- **Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat** azzal, hogy ügyemben ugyan megállapította személyiségi jogaim megsértését, azonban olyan csekély mértékű nem vagyoni kártérítést állapított meg, amely nemhogy perköltségemet, de még az eljárási illetéket sem fedezi. Álláspontom szerint ezáltal a Kúria a bírósághoz fordulás jogát csorbítja, hiszen azzal, hogy az eljárási illeték mértékét sem éri el a reparáció, az alkalmatlanná válik a reparációra, azt éri el, hogy személyiségi jogsértés esetén a jogorvoslatot kereső ne merjen bírósághoz fordulni, hiszen ezáltal csak költségei keletkeznek, jogséreleme nem kerül orvoslásra. Itt jegyzem meg, hogy az általam igényelt összeg egyáltalán nem volt eltúlzott (500.000,-Ft) figyelembe véve, hogy alapjogot sértett meg a bíróság.
- **Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 28. cikkét** azzal, hogy a per során egy igen súlyos, személyes szabadsághoz (illetve egyéb személyiségi jogokhoz kapcsolódó) jog megsértését – egyben egy büntetőjogi garanciális intézmény figyelmen kívül hagyását – nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, hiszen a IV. cikkében foglalt figyelmen kívül hagyta.

VI. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) vonatkozó gyakorlata

Itt kívánok hivatkozni a Bíróság **Bouamar v. Belgium** judgement of 29 February 1988, Series A no. 129. elnevezésű döntésére, amely esetben a Bíróság „*nem fogadja el az érintett állam részéről kimentési okként, hogy azért nem került sor a fogvatartás törvényességének érdemi felülvizsgálatára még viszonylag hosszú idő után sem, mert az érintettet időközben szabadlábra helyezték.*” Jelen esetben még a szabadlábra helyezésről sincs szó, ezért véleményem szerint a felülvizsgálat határidőre történő elvégzésének elmulasztása már a Bíróság gyakorlatának tükrében is objektíve megállapítható.

Továbbá „*a Bíróság már előzetes letartóztatás esetén már 3 hét körüli, sőt 12, illetve 14 napos késedelmet is minősített az 5. cikk 4. bekezdés sérelmének. (Sarban v. Moldova judgement of 4 October 2005, no. 3456/05 – ebben 2500 euró kártérítést állapított meg a bíróság és 2000 euró ügyvédi díjat; M.B. v. Switzerland judgement of 30 November 2000, no. 28256/95 – ebben az ügyben 4.000 svájci frankot állapított meg a bíróság kártérítésként).*”

Az ügyben a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság 10.000 eurós kártérítést állapított meg, így viszont a Kúria álláspontom szerint megsértette az Emberi Jogi Egyezmény 14. cikkét is, továbbá az azzal harmonizáló Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdését, mely tiltja a diszkrimináció minden formáját, ezért elfogadhatatlan, hogy amíg minden európai tagállam

hasonló esetben az általam kért összegnél jóval magasabb összegben, átlagosan 4000 svájci frankban állapította meg a kártérítést, én minimális, 50 ezer forintos összeget kapjak, hiszen semmivel sem vagyok kevesebb mint egy svájci vagy moldovai állampolgár.

Ezen felül a **Sanchez-Reisse v. Switzerland** judgement of 21 October 1986, Series A no. 107. számú ügyben a svájci hatóságok „kiadatási céllal tartottak fogva egy argentin állampolgárt, akinek szabadlábra helyezési kérelmeit csak 31, illetve 46 napnyi idő elteltével tárgyalta meg a helyi bíróság. Ez ügyben a Bíróság megállapította, hogy a viszonylag egyszerű ügyben ezen időtartamok már nem minősülhetnek rövid határidőn belülinek, és elmarasztalta Svájcot egyebek mellett ezen okból is.”

Végezetül a fentiek kapcsán tisztelettel hivatkozni kívánok arra is, hogy „az eljárás tisztességét értelemszerűen veszélyezteti, ha az eljáró hatóság az ügy kimenetelének eredményében közvetlenül érdekelt.”, márpedig a bíróságok közvetlenül érdekeltek abban, hogy az ellenük lefolytatott eljárások során a kérelmeket elutasítsák, a részemre megállapított sérelemdíj összege olyan mértékben diszkriminatív és megalázó, hogy maximum a jogállamiságba vetett hitet képes megingatni, reparációra alkalmatlan.

[Az citált szövegrészek forrása: Dr. Grád András – Dr. Weller Mónika: A strasbourgi emberi jogi bíróságról (negyedik, bővített kiadás); HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. 2011, ISBN 978 963 258 112 5]

Fentiek alapján kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a panasszal érintett ítéletet semmisítse meg azzal, hogy a Kúria az új döntés meghozatala során vizsgálja a hasonló ügyekben folytatott nemzetközi gyakorlatot és olyan összeget állapítson meg sérelemdíjként, amely tényleges reparációs hatással jár.

Állapítsa meg továbbá a T. Alkotmánybíróság, hogy a bíróság panasszal érintett határozata diszkriminatív azáltal, hogy engem más uniós állam lakóihoz képest hátrányosan megkülönböztet és döntése azt az üzenetet hordozza, hogy aki a bíróságok ellen indít pert, annak mélyen a pénztárcájába kell nyúlania akkor is, ha a pert egyébként megnyeri.

VII. Egyéb nyilatkozatok

A Kúria előtt jelen ügyben felülvizsgálati eljárás ítélettel befejeződött.

A t. Alkotmánybíróság hatásköre az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-án alapszik.

A közvetlen érintettségem az ügyben megállapítható, hiszen az ügyben peres félként vettem részt.

Budapest, 2016. január 12.

Tisztelettel:

